

Albert Aragonés, l'home del somriure que ens ha deixat

El passat 3 de setembre va donar el seu darrer sospir l'estimat lingüista i poeta Albert Aragonés, als 62 anys. Ho ha fet discretament, com havia viscut, però deixant rere seu una empremta fonda i inesborrable en la comunitat educativa, cultural i lingüística de les Terres de l'Ebre i més enllà. Era, per a tots els qui el van conèixer i gaudir de la seua amistat i saviesa, l'home del somriure permanent: amable, proper, entusiasta, sempre disposat a compartir coneixement i a encendre il·lusions.

El mestre i la petjada docent

L'Albert va dedicar gran part de la seua vida a l'ensenyament. Va exercir de docent a l'Institut de l'Ebre, al de Roquetes i, sobretot, a l'Institut Cristòfol Despuig, on el seu record és ben viu. No només formava alumnes dins l'aula: va dinamitzar la biblioteca, va impulsar blogs i va promoure concursos narratius d'abast de totes les Terres de l'Ebre. La seua idea de la docència anava molt més enllà de la transmissió de coneixements: era crear vincles, despertar curiositats i transmetre estima per la llengua i la literatura.

El lingüista i el divulgador

Apassionat de la llengua, va estudiar amb profunditat el subdialecte tortosí i en va publicar nombrosos estudis que avui són referència. Va ser ànima de la revista *BeCeroles* i del portal homònim, espais de difusió i recerca lingüística, i també del portal Beabà (www.beaba.info), on va posar a l'abast de tothom una immensa informació bibliogràfica sobre els autors dels Països Catalans. El seu rigor acadèmic, però, anava sempre acompanyat d'una voluntat de compartir, d'apropar la recerca a la gent.

L'obra i les complicitats

Darrerament, estava immers en un projecte majúscul: l'edició de les obres completes del gran lingüista Joan Salvador Beltran i Cavaller, de la mà d'Onada Edicions i Miquel Àngel Pradilla. Al llarg de la seua trajectòria, havíem col·laborat en la recerca folklòrica sobre figures com Joan Prades i Cid o Salvador Redó del Priorat, publicant articles i, sobretot, compartint entusiasmes per les nostres dites i proverbis.

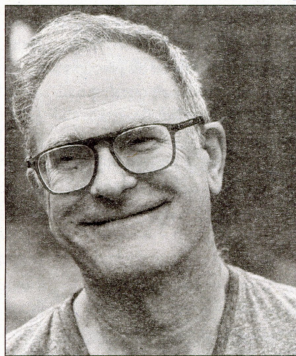
Era també membre actiu del Cen-

tre d'Estudis Lingüístics i Literaris de les Comarques Centrals dels Països Catalans, on treballava braç a braç amb lingüistes de la categoria d'Àngela Buj o Carles Castellà, tots deixebles del mestre Joan Beltran.

Fes, una segona llar

A més de la seua vocació docent i investigadora, Albert Aragonés va tindre també una notable vinculació empresarial amb la ciutat de Fes, al Marroc, on passava llargues temporades per motius turístics i hotelers. Aquella ciutat, plena de cultura, històries i llengües, va esdevindre tota una segona llar per a ell, un espai d'inspiració i d'emprenedoria on va saber conrear la seua passió pel món amb la mirada oberta i humanista que el caracteritzava.

"Enamorat de la llengua i de la literatura catalanes, sabia veure-hi un tresor a cada paraula, a cada expressió"

Estimat Albert de Fes era Dunas ben Labrat, el filòleg que va fer caure en desgràcia per rails teològiques el nostre Menahem Ben Saruq. Ja veus, amic, tot ho lligo com l'allioli.

L'esperit i l'ideari

Per damunt de tot, el nostre Albert era una persona estimada i estimable. Enamorat de la llengua i de la literatura catalanes, sabia veure-hi un tresor a cada paraula, a cada expressió. Assumia com a propi l'ideari del gran Joaquim García Girona (Benassal, 1967-Baeza, 1928): al llenguatge de la terra, que a cada vall, a cada serra, un tresor ens té amagat. Ell, amb paciència i

passió, els sabia trobar i donar-los vida. Un recopilador de les paraules a salvar, com el diccionari vivent que és el nostre Manel Ollé, que seguien la consigna: salvarem els mots de la nostra llengua, el meu poble i jo.

Ens queda la seua obra, la seua generositat i el seu somriure. I, sobretot, el record viu d'un home que va fer de l'estima per la llengua i la cultura un camí compartit.

Vull morir len-ta-ment com les acàcies, que arriba l'abril i ja no rebroten. Estimat, enyorat Albert, el teu abril ha arribat massa prompte, infinitament massa prompte. Maleïda dama negra que se t'ha emportat de manera traïdora.

Potser millor recitar-te els versos de l'admirat Miquel Martí i Pol, qui, de manera molt més elegant,

ens retrata aquesta horrible dama negra:

*Un dia seré mort
i encara serà tarda
en els ulls de la dona
que s'apropa i em besa,
en la música antiga
de qualsevol tonada,
o, encara, en un objecte,
el més íntim i car,
o potser en els meus versos.*

Tu que vas fer de la poesia visual la teua arma creativa, la teua visió de món ben retratada, la poesia és la vida. I no podia acabar sense fer un comentari-homenatge sobre la figura d'Abu Bakr al-Turtushi, atès que de les traduccions del seu poema "Absències" vas fer un estudi extraordinari. Els versos que et mereixes Albert: *Sense parar recorro el*

Emigdi Subirats
escriptor

cel amb els meus ulls, per si de cas contemplo l'estrella que tu mires.

I Kavafis: *Bon viatge pels guerrers que al seu poble són fidels, afavoreixi el Déu del vent el velam del seu vaixell.* I és que Albert, continuarem caminant cap a Itaka, per la llengua, la literatura, el folklore, els costums i la nació catalans. Sit tibi terra levis.

IA

IMPULSA LA TEVA EMPRESA

INTEL·LIGÈNCIA ARTIFICIAL: PASSAT, PRESENT I FUTUR

RESERVA'T AQUESTA DATA

19 SETEMBRE 09:00 - 16:00H

CAMBRA DE COMERÇ DE TORTOSA
SALA VALENTIN FAURA
C/ CERVANTES, 7 TORTOSA

INSCRIPCIONS A:

DIGITAL@CAMBRATORTOSA.COM

Financiat per la Unió Europea

red.es

RIT DIGITAL

Càmara